

MEDLEMSBLAD **FREM**

Boldklubben

NR. 7

SEPTEMBER 1948

4. AARG.

To olympiske Broncemedaljer

John Hansen

Så lykkedes det, trods alt, alligevel Danmark at vinde en medalje i fodbold ved de olympiske lege, og »Frem« var repræsenteret af to mand på holdet.

Deres bedrifter er velkendt, så vi skal ikke komme nærmere ind på dem, men *medlems-*

Johs. Pløger

bladet ønsker dem hjertelig tillykke, og siger dem tak for den smukke måde, de repræsenterede dansk fodbold og klubben på.

Inde i bladet vil De, finde nogle »glimt« fra det store stævne.

Red.

England - Skotlandsturen 1948

Onsdag den 11. august om aftenen mødtes de lykkelige udvalgte Fremmere, spillere og ledere, på Hovedbanegården for at tiltræde rejsen til Skotland, den hidtil mest spændende tur et hold fra »Frem« havde begivet sig ud på.

Kl. 22,50 gled Scandinavian-Holland ekspresen ud fra Hovedbanegården, og fjorten glade Fremmere vinkede farvel til koner og kærester samt til formand, kasserer og sekretær. Vi gik hurtigt til køjs og vågnede først ved Padborg, hvor told- og paseftersyn begyndte, men snart var vi på vej gennem Tyskland, en tur vi jo kendte fra sidste år, men man fik dog det indtryk, at der var mere orden og gang i arbejdet.

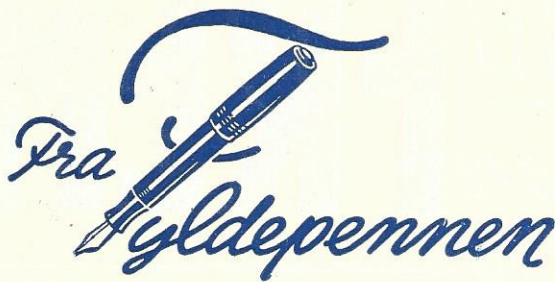
Vejret var gråt og stille, så alle regnede med og glædede sig til en rolig sejlads fra Holland til England, men da vi nærmede os Hook van Holland torsdag aften, blev vi klar over, at natten nok ikke blev så rolig endda, det blæste ret kraftigt, og da vi gik ombord i »Duke of York«,

blæste der en stiv kuling. Ved en kop the trøstede vi os dog med, at det var et stort skib, så det blev nok ikke så slemt.

Det blev imidlertid en hård tur, og adskillige af selskabet havde en ret ubehagelig nat, men ved morgentheen var humøret højt og ubehagelighederne glemt, nu var det hele faktisk meget morsomt. Efter et lempeligt og elskværdigt toldeftersyn i Harwich, fandt vi vore pladser i toget til London, fik anbragt bagagen og fik så en dejlig breakfast i spisevognen, og veloplagte gled vi mod rejsens første mål: London.

På Liverpool Street Station blev vi modtaget af Hans Colberg, som jo var i London med olympiade-holdet. En bus holdt parat til at føre os til Richmondlejren, hvor vi skulle have kvarter et par dage. I lejren hilstes vi af Erling, John og Pløger, som åbenbart var glade for at se kammeraterne igen, hilste på de danske fodboldspillere og andre, og fik anvist vore sove-

(fortsættes side 4)

Fra Gyldepennen

Olympiske lege —, ja de er jo nu et forlængst overstået stadium, og den broncemedalje, der blev resultatet i fodbold, var vel i det store hele hvad selv de største optimister kunne forvente af vor deltagelse. Om det kunne være blevet til mere, er svært at sige, og jeg har haft den største lyst til at kommentere U.K.'s dispositioner ved holdudtagelserne, særlig med hensyn til Karl Aage Hansen, Poul Petersen og Bastrup Birks henholdsvis deltagelse og ikke deltagelse, men skal lade emnet ligge. Og med risiko for at blive kaldt bagklog, kunne jeg også have lyst til at fortælle, at jeg gennem hele foråret, også overfor U.K.'s medlemmer, har hævdet, at man ikke skulle vente at slå Sverige med en centerhalf-back-type som Dion Ørnvold. Jeg anerkender fuldtud Ørnvold som en glimrende spiller, men man har den pligt indenfor U.K. også at tage i betragtning, hvilken modstander holdet skal spille mod, og jeg tror de fleste vil give mig ret i, at mod Sveriges inner-trio med Gunnar Nordahl, var han ikke manden, som man på forhånd kunne forvente ville være stærk nok. U.K. har den fejl, at den altfor ofte stirrer sig blind på en mand og betragter ham som »given« til landsholdet, og der skal en »katastrofe« til, før man »går med noget nyt«. Den forsømte gennem alle forårets »prøvekampe« at finde frem til en anden centerhalf, der ville have haft en chance for at »stoppe« Sveriges inner-trio. Jeg kan i denne forbindelse nævne tilfældet John Hansen, der først var droppet af U.K. efter et par uheldige kampe, og først fik sin chance igen efter »katastrofen« mod Norge! Jeg skal ikke ofre mere plads på denne »eftersnak«, men blot udtrykke håbet om, at U.K. har lært et og andet af begivenhederne omkring de olympiske lege, og at erfaringerne vil blive brugt til den forestående landskamp mod Sverige, som tegner til at blive »alle tiders« dyst efter al den avisolemik ovenpå kampen i London.

Henning Eltings flytning fra Odense til Køge ser ud til at blive efterårets sensation i dansk fodbold, og — en af de mere uheldige sensationer. Da jeg for nylig var i Odense, fik jeg bekræftet en hel del af det, der har stået i aviserne, og hvis det holdér stik, hvad man dér fortalte mig, så ligger sagen ikke særlig gunstig for de implicerede parter. Nu ved man af gammel erfaring, at i den slags sager er det altid svært at fremskaffe beviser, og at mangel på beviser som regel får sagen til at glide ud i det store intet, men man ser dog tilfælde, hvor indiciene er så overvældende, at man har kunnet dømme de sigtede, og hvad indiciene angår i dette tilfælde, synes de mig ret kraftige.

Det der foreligger, er efter beretningerne følgende: »Codan«, et stort fabrikations- og handelselskab i Køge, skal bruge en ny mand på kontoret til en efter almindelige forhold ret god løn, hvorfor firmaets kontorchef, sammen med formanden for den stedlige boldklub, som i parentes bemærket ikke har noget med det pågældende firma at gøre, rejser en 2—300 km

for at engagere en ung mand, som er uddannet på et socialkontor i Odense, hvor han stadig er ansat til en løn, der ligger et godt stykke under det, man nu tilbyder ham. Spørgsmålet om en lejlighed i disse boligfattige tider ordner man også nok.

Nu er det man undrer sig over: for det første, at et stort handels- og fabrikationselskab søger en kontorist fra et socialkontor og tilbyder ham en løn, der ligger et godt stykke over det, han var vant til at tjene, — og for det andet, at arbejdsgiveren rejser godt et par hundrede km for at engagere denne mand og samtidig ledsaget af formanden for byens store fodboldklub, — for det tredje, at den nye arbejdsgiver overhovedet ikke på Odense socialkontor har rådspurgt sig om mandens tidligere forhold, og om han var den ret kraftige lønstigning værd.

Det viser med al ønskelig tydelighed, siger man så, at det slet ikke er kontoristen, men målmanden, man i Køge er ude efter!

Hvis oplysningerne om Eltings engagement er rigtige, hvad der synes at foreligge beviser for, så må man give de mennesker, der kommer til ovenstående konklusion, ret, og der foreligger et oplagt brud på amatørlovene. Og hvis vi stadig skal betragtes som et af de få rene amatørlande i fodbold, så må D. B. U. nu statuere et eksempel, ellers udsætter vi os for, at der også ude omkring skal »snakkes« om de »rene« danske amatører. Samtidig risikerer man en udvikling herhjemme, som man ikke har hånd i hanke med.

U.K. har med henblik på de forestående landskampe mod England og Sverige ønsket fællestræningen fortsat. Da man i sin tid drøftede, om man i det hele taget skulle deltage i olympiske lege, og efter nogen snak, var blevet enige om at deltage, var man selvfølgelig på det rene med, at der måtte gøres noget extra ved træningen, således som alle andre idrætsmænd i år velsagtens har gjort en extra indsats på træningens område. Men man husker vel også de røster, der hævdede, at en sådan fællestæning (og extra træning) kun kunne lade sig praktisere foran ganske specielle lejligheder; som f. eks. ved D. B. U.'s 50 års jubilæum i 1939, og altså nu til de olympiske lege. Man risikerer ellers, at der ved enhver forestående landskamp skal laves fællestræning, i år til landskampene mod England og Sverige, næste år til D. B. U.'s 60 års jubilæum, og hvem ved hvilke landskampmodstandere vi får i 1950, som eventuelt er så stærke, at U.K. igen forlanger fællestræning.

Bevares, fælles og extra træning kan have sin betydning for folk fra de klubber, som endnu ikke dyrker rationel træning de sædvanlige to gange om ugen, men for vort vedkommende vil jeg mene, at den er uden gavn, idet man blot opnår, at der trænes en gang ordentlig (om onsdagen til fællestræningen) og to gange halvt

DE gi'r Bolden op

og vi leverer
Smørrebrødet

Central 7075 & 7076
Central 7095 & 7096
Byen 7076
Eva 7076
Godthåb 7076
Palæ 7076
Ryvang 5047

Ingerslevsgade 60 . København V.

(tirsdag og torsdag i klubberne). Det er ødelæggende for klubtræningen, når hele holdet ikke er samlet og gennemgår det samme træningsprogram de to ordinære træningsdage, og jeg vil tro, det er på samme måde i andre klubber, ja jeg ved, at andre betydende klubber ser på det med samme øjne, ud fra samme erfaringer. Fællestræning kan man lave, når sæsonen er forbi, som f. eks. om foråret ind imellem stævnekampene, men ikke når det er midt i en sæson, hvor kamp om pokal og kostbare points kræver hele holdets indsats. Og laver man fællestræning i sæsonen på frivillig basis, så tør de spillere, der bliver indbudt til denne, ikke blive væk fra den, på grund af det minus, de derved er bange for at få i »karakterbogen«. Synes man ikke indenfor D. B. U., at man har nok i den sædvanlige træning til at klare sig i landskampene, ja, så er der efter min mening ikke andet at gøre, end at søge sig sådanne modstandere, der driver deres idræt på samme amatør-mæssige måde som vi, selvom jeg indrømmer, at de snart er let talte. Red.

Glimt fra Olympiaden 1948

At være Deltager i Olympiaden i London 1948, er den største sportslige Oplevelse, jeg endnu har haft.

Da vi saa samtidig i Fodbold blev placeret som Nr. 3 af 18 Nationer, kan man vist roligt sige, at vi har overgaaet Forventningerne, da vist ingen herhjemme havde regnet med Placering.

En stor Faktor ved Opnaelsen af det fine Resultat, var det gode Kammeratskab indbyrdes mellem os 22 Spillere. Der blev ikke set paa, hvad Klub »han« spillede for, eller om »han« var Spiller eller Reserve; næh, alle var lige, og saadan skal det være.

Trænerne Bjerregaard og Mountford skal have Ros for den Maade, hvorpaa de tilrettelagde Træningen mellem Kampene, de vidste nemlig lige bestemt, hvor meget eller hvor lidt Træning, vi skulde have de forskellige Dage, for at vi kunde yde vort bedste, i det rette Øjeblik.

Naar man sidder og tænker tilbage paa, hvad man egentlig oplevede, saa vælter Minderne frem, og en af de største Oplevelser, vi havde, tror jeg nok, var Indmarchen.

Det var et Kæmpearrangement. Det første Land marcherede ind paa Wembley Stadion Kl. 14 præcis, og først ca. een Time senere stod alle 61 Nationer opstillede paa Wembleys berømte Fodboldarena.

Da det danske Hold kom ind paa Stadion som Land Nr. 19, bragede Bifaldet ned imod os, og efter hvad jeg bagefter hørte, af andre danske, ja forresten ogsaa Englændere, som overværede Højtideligheden, var vor rød-hvide Dragt meget smuk.

Det var et flot Syn, da de 7000 Duer formørkede Himlen, for ikke at tale om det Bifald, der væltede ned over Stadion, da den engelske Løber John Mark kom ind paa Stadion med Faklen.

Jo, det var en begivenhedsrig Dag.

En anden Ting, jeg aldrig vil glemme, er Kampen mod Italien paa Highbury, Arsenal's Bane. Det blev en uforglemmelig Kamp for os danske, ja, sikkert en af de bedste et dansk Landshold nogensinde har spillet. Jeg tror nok et dansk Landshold har spillet renere Fodbold før, men det blev i denne Kamp langt opvejet af den Kampaand, og Vilje til at vinde, som her blev præsteret.

Samtidig spillede Italien jo knippelgodt og fair Fodbold, og selv om de i hele Kampen var et Maal bagud, var der aldrig Tilløb til raat Spil fra deres Side. Tværtimod var højre Halfback meget ked af, at han kom til at slaa en Tand ud paa mig, men det var et hænderligt Uheld.

Ja, saadan kunde man blive ved med at skrive, for Minder og Oplevelser er der nok af, men jeg syntes bare lige, jeg vilde fortælle vore Medlemmer et Par Glimt fra denne straalende Tur. John Hansen.

— Jeg synes ikke, der har været nær Virak nok om Bjerregaards Indsats ved Olympiaden.

— Fra Januar Maaned har han paa sin fantastiske glidende, behagelige Maade faaet os Fodboldspillere til at gøre Gymnastik, saa man skulde tro, det var denne Idrætsgren, man skulde repræsentere. Naar man kender Fodboldspillere, ved man, hvor vanskeligt det er at lede disse til Træning uden Opmærksomheden henvendt paa Bold eller Boldøvelser, — men Bjerregaard kunde paa sin særegne rytmiske Fremførelse af Gymnastik og Afslapningsøvelser. — Resultatet udeblev heller ikke.

— — —
Johns Øje efter Ægypterkampen, — kendt som Kong Haralds blaa Tand — straalende Dagen efter i alle Regnbuens kendte Farver. Mange Mennesker spurgte — og til en Nordmand, som spurgte, hvilken Vægtklasse han boksede i, blev John ikke Svar skyldig, idet han rask, og paa kendte Facon svarede: Lettungvægt!

— — —
Efter Ægypterkampen gik Pløger og var utilfreds med sin Præstation — »ikke engang ved Indkast kunde jeg gøre Fyldest«, sagde Pløger, »de fintede med det hvide af Øjnene, saa jeg sprang til den forkerte Side hver Gang!«

— — —
Det var almindelig kendt, at Erling, efter vi andre forlængst laa og drømte om vore Kære derhjemme, satte sig paa Sengekanten med Kufferten foran, — for at berette om Dagens Oplevelser til sin Tove. Naar vi andre efterhaanden i det skarpe Lys laa som smaa Børn og missede med Øjnene — »begyndte den vilde Jagt efter Katten i Maaneskinnet med Puder, Bøger o.s.v.«
H. C.

Baby House

Frederiksborggade 25
Byen 2555

... har Barnevognen De søger

Barnevogne med *Staal*kasse — forchr.
Udstyr — eng. Voxdug — Svane- eller
Vendestyr i den helt gamle Udførelse.
De bør se ind og evt. sikre Dem en
af disse Vogne.

Lille Udbetaling — smaa Rater.
Klapvogne, Dukkevogne og Baby-Ud-
styr sælges paa Rate.

Skotlandsturen 1948.

pladser. Da det var overstået, gik turen straks til den finske badstue, hvor rejsestøv og — træthed blev svedt ud, og lunchen bagefter bragte os alle i vigør igen.

Vore elskværdige og gæstfrie værter i Dundee. Fra v. ses George Anderson's datter Mildred, George »himsel«, Dundee's formand, Jimmy Gellathy og mrs. Anderson.

Efter lunch gik turen til Wembley, hvor vi så Danmark slå Storbritannien i kampen om bronze-medaljerne. Straks efter kampen til lejren for

Ved Viktoriamonumentet udenfor Buckingham Palace.

at spise middagsmaden og derpå atter til Wembley for at se slutkampen mellem Sverige og Jugoslavien.

I pausen og efter kampen overværede vi nogle sejr-ceremonier, og havde da også glæden at se Dannebrog gå til tops på sejrsmasten, det var for Karen Hoff, kajakdronning. Aftenen tilbragtes i lejren, hvor vi i »Cafeteria« fik sandwiches, the og kaffe, og hvor der var lejlighed til at se fjernsynsreportage, blandt andet fra slutkampene i boksning.

Lørdag morgen startedes pr. bus til London, hvor vi foretog en lille rundtur og fik set de mest kendte steder: *Sct. Pauls, Westminster Abbey, Parlamentet, Scotland Yard, Trafalgar Square, Piccadilly og Piccadilly Circus, Buckingham Palace, Waterloo Bridge* og andre steder. Det var desværre kun i glimt, men selvfølgelig et indtryk af kæmpebyen og dens liv.

Den medbragte mad spistes udendørs ved en gammel kro på Hampstead heath, og efter en

Afrejse fra Kings Cross, London.

lille rundtur herude, hvor man blandt andet fra højden har et glimrende vue over London, gik turen til *Highbury, Arsenal's* berømte hjemsted. Desværre var den engelske turnering ikke startet endnu, men vi så *Ronnie Rooke, Swindin* og andre Arsenal stjerner spille i en træningskamp mellem 1. og 2. hold.

Efter kampen tog vi »undergrunden« fra Arsenal Station til Picadilly Circus, man kan jo ikke have været i London uden at prøve »undergrunden«. Spadserende til *Leicester Square*, hvor bussen igen samlede os op, og så gik det til Richmond, hvor aftensmaden ventede. Aftenen var fri, nogle trænede lidt, andre spadserede lidt rundt, men efterhånden samledes vi i »Cafeteria«, hvor vi over en is og Coca-Cola passerede til det blev lukke- og sengetid.

Søndag morgen brød vi op fra lejren, og turen gik til *Kings Cross Station*, hvorfra toget til

ALT TIL

AL SPORT

Klubbens Leverandør

Sportsmagasinet
F.B.

Amagertorv 11

Chr. 689

Chr. 14758

Skotland afgik, Cook havde desværre glemt at reservere vore pladser, og det medførte, at vi kom med den sidste af tre afdelinger, og da toget på grund af oversvømmelser i Nordengland måtte tage en omvej, blev det en lang køretur, og vi kom først til Dundee kl. 2 om natten i stedet for kl. 22.

Udenfor »Pilstchry Hydro«.

Aldrig så snart vi kom ud fra stationen, før en stemme råbte: »Where's Bill? Det var Dundees manager Georg Anderson, der — alt medens han delte cigaretter ud — havde travlt med at få hilst på Bill Mac Skousen! de var jo gamle venner fra Dundees besøg i København.

En bus holdt klar, og i løbet af få minutter var vi på Royal British Hotel, hvor vi, efter at have fået det værste rejsestøv vasket af, blev præsenteret for et veldækket bord, og her lød de første velkomstord. Så fik vi værelser anvist, og snart fandt vi til sengs efter en lang og anstrengende tur.

Det blev sent på dagen, før de sidste stod op, det gjaldt jo om at hvile ud, da vi skulle spille første kamp om aftenen. Dagen gik stille og roligt, et besøg på banen før 5 o'clock theen (kaffe til »Smut«). Hen på eftermiddagen begyndte det at regne og blev ved resten af aftenen — tilsidst en hel syndflod — det holdt desværre folk væk, så der kun var 11—12000 tilskuere i stedet for de ventede 20—25000.

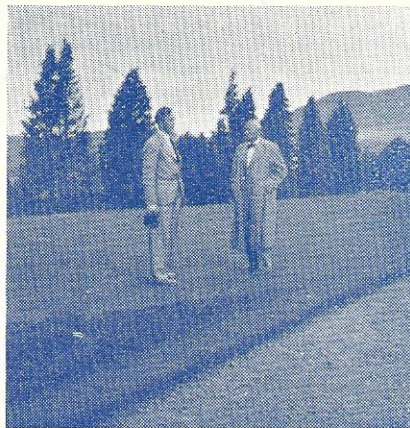
Det fodboldmæssige behandles andet steds i bladet, så jeg kan gå over til at fortælle, at der efter kampen fandt en banket sted, en stilfuld historie med en række taler af bl.a. Dundee F. C.'s chairman J. Gellathy (Jimmie), Georg (Anderson), Mac Skousen, kampens dommer Peter Craig Mile, som er en velkendt radioreporter, R. C. Mountford og flere. Fra »Frem« overrakte en smuk vase i kongeligt porcelæn til minde om besøget, og den vakte øjensynligt

begejstring. Efter et par timers samvær var det lukketid, og vi tog hjem og i seng.

Tirsdag formiddag var helliget shopping og kiggen rundt i byen, og her havde vi en uvurderlig hjælp i Mrs. Anderson og datter, som begge ofrede sig fuldkomment for vore spillere, og hjalp dem til rette med alt.

Efter lunch gik turen pr. bus mod det skotske højland, og det blev, trods regn og gråvejir, en tur som sent vil glemmes af deltagerne, Skotland er et vidunderligt land at rejse igennem, landskaberne skifter ustandseligt, snart kører man i højderne og snart i en dalsænkning langs en af de mange floder. Det var en tur, der blev nydt, og højdepunktet nåedes, da bussen kørte op foran et af Skotlands luksushoteller »Pilstchry Hydro«, hvor 5 o'clock theen indtoges, og hvor der var lejlighed til spadseretur i de pragtfulde omgivelser.

På tilbageturen gik ruten ad andre veje, og nye landskaber rullede op for os. Et kort ophold gjordes i Blairgowrie, hvor en tidligere kendt skotsk fodbold dommer, Peter Martin,

Et par »gæster« i parken til »Pilstchry Hydro«.

driver Angus Hotel. Hed nød vi en drink, nogle et glas øl og andre et glas af nationaldrikken. Aftenen tilbragtes på varierte i Dundee, og ved hjemkomsten til hotellet var man enige om, at det havde været en dejlig dag.

henf.
(fortsættes).

På grund af overvældende stofmængde, må de »sportslige oplevelser« og resten af beretningen udgå til næste nr. af bladet.

Red.

N.C. - TRYKKERIEET

(NØRREBROS CENTRALTRYKKERI)

SCANDIAGADE 12 . KØBENHAVN SV
CENTRAL 16.505

Så er testmatcherne forbi, og det blev en stor australsk triumf, idet Bradman og Co. også vandt de sidste to matcher.

Den fjerde testmatch spillede i Leeds, og starten var ualmindelig lovende for England, der battede først. 168 for 1, 268 for 2 og 423 for 3, det tegnede til en kæmpe-innings, men så kollaberede de engelske gærdespillere, og slutresultatet 496 total var en respektabel, men for lille score efter den gode start, de fire første gærder scorede tilsammen 414 runs, det var Cyril Washbrook 143, Len Hutton 81, Edrich 111 og A. Bedser 79. Trods alt var det dog en stærk position, og da de første australske gærder faldt billigt — 3 for 68 — syntes de engelske chancer s'ore, men disse australiere er fulde af overraskelser, og i denne match var det debutanten, den knapt 20-årige Neil Harvey, der knuste Englands håb, i sin første testmatch scorede han 112 runs ved mesterligt spil og vendte krigslykken for Australien, som sluttede første innings kun 38 runs bagefter.

Også i anden innings fik England en god start, idet 4. gærde først faldt ved 260, men ved 365 for 8 lukkede Anføreren Yardly, og Australien skulle for at vinde score 404 runs på ca. 6 timer, det var et svært job, men ikke for svært for disse gutter. 13 minutter før spilletidens ophør havde de scoret 404 for tabet af 4 gærder, heraf havde Morris 182 og Don Bradman 173 not out.

Det var en kamp fyldt med god Cricket og med dramatik og spænding for alle pengene, så det var ikke mærkeligt, at de engelske aviser skrev: »Dette er ikke en cricket-match, det er en femdages cupfinale«.

Den femte og sidste testmatch fandt sted i London på the Oval, og det var Bradmans afskedsmatch for testmatcher i England, og selv om Australien vandt stort, havde han dog nok ønsket en bedre kamp at sige farvel i.

Matchen fandt sted på en dyngvåd bane, og England gik først til gærde, og det blev en tragedie for engelsk cricket, 52 var resultatet af det dårligste gærdespil England har vist. Det

var en dårlig trøst, at Bradman fik et andæg, for Australiens score blev på 389, og topscorer var Morris med 196.

England gik så til gærdet igen, og resultatet blev denne gang noget bedre, nemlig 188, men den australske sejr blev altså på en innings og 149 runs.

Det var enden på een af de værste rubbere for engelsk Cricket, og det ser ud til at blive et hårdt job for England at hente »the Ashes« hjem fra Australien.

Det engelske county-mesterskab blev vundet af Glamorgan for første gang i klubbens historie. På andenpladsen kom Surrey og på tredjepladsen Middlesex, sidste års vinder.

Og endelig kan fortælles, at på en af de sidste cricketdage i 1948, satte Harold Gimblett, Somersets, årets scoringsrekord i England med 310 runs, det er tillige personlig rekord og rekord for Somersets.

h. o.

★ SENIORES ★

Sæsonen 1948—49 er i fuld gang, men endnu er det dog for tidligt at udtale noget skøn over vore chancer i de forskellige rækker. Det ser jo heldigvis ud til, at vi har spillere nok til de anmeldte fem hold, vi håber nu blot at se disse mange spillere også når det begynder at blive koldere og aftenerne mørke.

1. hold har, som vi ved, spillet de første kampe, pokalkampen mod Kastrup var for let en opgave, det blev sværere mod A. G. F., men her fandt vi jo melodien i anden halvleg og vandt en komfortabel sejr. A. G. F. var en skuffelse boldmæssigt set; efter at vi nu i et par år har set dem spille rigtig fodbold, så vi dem pludselig i denne kamp falde tilbage til det hårde spil, nå det forsvinder forhåbentlig igen.

Så har vi spillet i Odense mod O.B., og her fik vi revanche for forårets nederlag, uden at vi dog brillerede, men det er svært at komme igang over for de hårdt tacklende O.B.ere, og først da O.B. havde scoret ind i anden halvleg, kom vore igang og svarede med tre mål på tre minutter. Det var en fornøjelse at se, hvor godt vore unge spillere klarede sig her, det giver løfter om stabilt spil i tiden fremefter. Og endelig skal dommeren, Hr. Ernst Hansen, Vejle, roses for udmærket ledelse af kampen, uden skelen til nogen af siderne skred han myndigt ind mod alle overgreb, og dommene faldt uden tvøven.

Vore to 2. hold har spillet deres indbyrdes kamp, og noget mod forventning vandt det unge hold, men det var nok lønnen for at være i bedst træning. Vort A-hold har tabt 0—3 til K.B., og det var så meget mere trist, som denne kamp også talte i den dansk-svenske turnering.

2. B. har spillet mod Ø.B. og tabte 0—1, men burde have vundet, men skudchancerne blev ikke taget.

4. hold har vundet deres første kamp mod Fremad uden kamp, så der fik vi slet intet set af holdets kunnen.

5. hold har endnu ikke været i ilden.

Firmabold.

Og som sædvanlig skal vi gentage vor advarsel til spillerne. Man må ikke spille firmafodbold og i K.B.U.'s turneringer samtidig. Deltagelse i firmafodbold medfører automatisk karantene i K.B.U.

h. o.

Amagerbrogade 96 . Telf. Amager 5030

Største Pladelager paa Amager

Specialværksted for Eftersyn og Reparation af alle Musikinstrumenter.

★ JUNIORES ★

Efter den store Afgang til Ynglingeafdelingen af Juniores fra Turneringen 1947—48, var det med bange Anelser vi startede den nye Sæson. Omkring en halv Snes Spillere var blevet tilbage, og da det Kuld, der rykkede op fra Drengeafdelingen, ikke var af særlig fin Aargang, saa det ud til at blive en svær Opgave at stille fire Hold, som havde Forudsætning for at klare sig hæderligt igennem. Men maaske er det mig, der har set for pessimistisk paa det, for Starten har været betydelig bedre end jeg havde tænkt og haabet paa. Indtil nu har vi spillet 7 Kampe, hvoraf de 5 er vundet, 1 endte uafgjort og kun 1 tabt. Alle Hold har været i Ilden og alle har de opnaaet at komme paa Pointstavlen.

1. jun. har spillet 2 Kampe. Den første var mod B 93, hvor vi paa egen Bane blev slaaet med 4 Maal mod 3, den anden mod Fremad A, hvor vi vandt med 2 Maal mod 1. Efter Kampen mod B 93, hvor Holdet, paa en enkelt Undtagelse nær, var bygget op af Spillere fra sidste Sæson, var det tydeligt, at der maatte foretages adskillige Ændringer. Særlig Forwardrækken var det galt med. Her løb 5 Mand rundt hver for sig og sparkede paa Maa og Faa og viste ikke den mindste Smule Tilløb til Sømmenspil, og man saa ikke et eneste Angreb med Omtanke bagved. At Holdet alligevel saa sig i Stand til at score 3 Gange, skyldtes mere B 93's svage Forsvar end vort Angrebs Fortjeneste. Til den næste Kamp mod Fremad A, var Holdet blevet en Del ommøbleret — saaledes var der kun 1 Mand tilbage i Angrebet fra 93-Kampen — Halfbackkæden var ogsaa ændret, og tilsyneladende havde det hjulpet ikke saa lidt. Holdet spillede en udmærket Kamp — der var Plan over Tingene, Spillerne fandt hinanden bedre og Sparakeriet var blevet afløst af Fodbold. Sejren var kneben, men al Ære værd, da Fremad's Hold var betydelig bedre end det 93-Hold vi tabte til.

2. jun. har spillet 2 Kampe, hvoraf den ene er vundet, den anden endt uafgjort. I den første Kamp mod B 93, hvor vi vandt med 2 Maal mod 0, spillede Holdet betydelig bedre end ventet, og det var derfor lidt af en Skuffelse, at vi maatte nøjes med at spille 1—1 mod Fremad A. Kampen igennem havde vi langt det meste af Spillet, og burde efter de mange Tilbud have vundet en sikker Sejr. Spillet i Marken var udmærket, men foran Maal gik det hele i Stykker, og det lykkedes ikke at score før langt hen i anden Halvleg, og saa maatte der endda et Straffespark til for at klare Udligningen. Forhaabentlig bliver det bedre med Skydefærdigheden til næste Kamp.

3. jun. a har ogsaa spillet 2 Kampe og i Mod-sætning til 1. og 2. jun. vundet dem begge meget sikkert. Første Kamp var mod KFUM, hvor Sejren blev paa 4—1, anden Kamp mod Ø. B., hvor Maalcifrene blev 3—1. Det er jo en fin

Begyndelse, og jeg haaber, at I stadig vil hænge i og fortsætte paa samme Vis.

3. jun. b har kun spillet 1 Kamp, som de vandt med 3—0 over Sundby Boldklub.

Som I ser, var Begyndelsen altsaa lovende, og jeg haaber Fortsættelsen vil blive lige saa god, saaledes, at mine Ord, om at Aargangen er ringere end de nærmest foregaaende Aars, maa blive gjort til Skamme.

P. M.

★ DRENGE ★

Ved en beklagelig ombyrderfejl af august nr. af medlemsbladet var der i Knud Larsens artikel fra drengeafdelingen faldet nedenstående linier ud, hvor Knud tager afsked med medlemsbladet. Vi beklager det skete, og håber på tilgivelse, når vi nu prøver at oprette fejlen. Samtidig vil vi i bladudvalget sige Knud tak for hans store interesse og lange og gode tjeneste ved bladet. Vi regner ikke med, at det er en rigtig afsked, men håber af og til, når Knud har noget på hjertet, at se en artikel fra ham. Bladets spalter vil altid være åbne.

Og med disse linier siger jeg da farvel —, idet jeg fra august måned er knyttet til Hellerup Idrætsklub som professionel træner for juniores og drenge — foreløbig for et år.

Det siger sig selv, at det har været en svær beslutning at tage —, ikke mindst fordi jeg nu mister følingen med en flok dejlige drenge, hvis videre udvikling jeg gerne havde fulgt, men betingelserne for mit virke i H. I. K. var sådan, at jeg ikke kunne sige nej.

Med ønsket om, at vi altid må bevare vor sportslige førerstilling indenfor ungdomsholdene, takker jeg alle, der har vist mig interesse i de forløbne års virke med drengene.

Knud Larsen.

2. Hold i Slagelse

Søndag den 5. Sept. spillede vort 2. Hold en Kamp mod Slagelse Boldklubs Seriehold i Anledning af Slagelse Bys Anlægsfest.

Det var med nogen Betænkelighed vi dampede af til Slagelse Søndag Form. Dels havde vort Hold spillet en Turneringskamp om Lørdagen, og Slagelses Hold havde i sin sidste Kamp slaaet Holbæk med 10—0, saa vi ventede at komme ud for en svær Opgave.

Vort Hold vandt Kampen 3—2 uden paa noget Tidspunkt at naa de store Højder. Maalscorerne var Strandby, Ulf Østberg og Arne Kjeldsen.

AMAGERBO

BOLIGMONTERING

Telefon Sundby 3276

Konto oprettes

Gælder det MØBLER

saa tal med BINAU

Amagerbrogade 17

Hj. St. Møllevej ved Amagerbanen

Brigdeturningering

Turneringen om klubmesterskabet for makkerpar afholdes i lighed med de foregående år over 8 spilleaftener i vinterens løb. Første spilleaften vil blive onsdag d. 3. november, og derefter 1. og 3. onsdag i hver af mdr. november, december, januar og februar. Indskudet er det sædvanlige 20 kr. pr. makkerpar, og anmeldelse til turneringen skal ske til kontoret senest fredag d. 15. oktober.

Det er turneringsledelsens håb, at der i år vil komme så mange anmeldelser, at der kan blive nok til 2 rækker.

Selvom De ikke mener, at De spiller særlig godt, skal De, hvis De ellers har lyst, ikke være bange for at anmelde Dem, vi er ikke »verdensmestre« herude. Men gør det nu, inden det er for sent, Pladsen er begrænset! og der er en pæn lille præmie til vinderne.

Altså: Anmeldelse nu.

Vel mødt!

Turneringsledelsen.

Det vil være uretfærdigt at give en Karakteristik af Holdet paa Grundlag af denne Kamp, men det skal lige bemærkes, at Per Henriksen stod glimrende paa Maal, selv om han ikke var sagesløs ved Slagelses første Maal.

Arne Kjeldsen var ogsaa udmærket med i Billedet.

Slagelse Boldklub var udmærkede Værter ved den efterfølgende Middag i Turist Cafeen, og Hr. Lykkegaard bragte her Klubben og Spillerne en Tak for den Haandsrækning, der saa beredvilligt var ydet.

G. H.

»Stævnet«s Orkester

»Det internationale Fodboldstævne« har i længere tid arbejdet på at få sit eget orkester til at underholde publikum ved arrangementer i Idrætsparken, ikke alene til »Stævne«kampene. Arbejdet er nu så langt fremme, at orkesteret er en realitet, blot mangler det uniformerne. Efter at have søgt i længere tid efter noget klæde, har man nu fået tilbud om et parti stof, der vil egne sig glimrende til en smuk uniform, men man mangler tekstilkuponer for at kunne

købe det. Der skal bruges 500 tekstilkuponer, og hver af de fem klubber i »Stævnet« har fået til opgave at skaffe 100 kuponer gennem indsamling blandt deres medlemmer, og det skulle vel ikke være nogen uoverkommelig opgave for os blandt vore opimod 3000 medlemmer at finde blot 50, der hver kan afse to kuponer, eller 100, som kan undvære blot en kupon.

Vi beder derfor de af vore medlemmer, der vil og kan hjælpe os til disse kuponer, enten at sende dem i en kuvert til klubbens kontor eller ringe kontoret op, og vi skal sørge for at afhente dem.

Vi beder dem venligst skrive afsenderadresse ved kuponerne, da vi, så snart vi har nået de 100, stopper indsamlingen og returnerer de overskydende, til de venlige bidragsydere.

Og tal så med konen, eller med mor om det med det samme, og send dem idag. Vi siger tak på forhånd.

Red.

Boldklubben FREM

stiftet 17. Juli 1886.

Adresse: Julius Andersensvej 3, S.V.
Telefon: Valby 1317 - 1331.
Medlemstelefon: Valby 1331.
Kontortid: 13—17 (Lørdag undtaget).
Postgirokonto: 65389.

Bestyrelsen:

Formand: Direktør B. Langvold.
Næstformand: Driftsleder V. Skousen.
Kasserer: Driftsingeniør, cand. polyt.
Kurt Nielsen.
Værktøjsmester A. Henrichsen.
Inspektør Georg Hansen.
Prokurist Carl Petersen.
Assistent Henri Olsen.
Bestyrelsens Sekretær: L. Svane.

Spilleudvalget:

Formand: H. Olsen, Næstformand: V. Skousen,
Albert Olsen, Ejner Olsen, H. Colberg.

Seniorafdelingen:

Træner: R. C. Mountford.
Massør: Aksel Rasmussen.

Yngre Afdeling:

Inspektør Carl Petersen.

Fodboldbanerne og Klubhuset:

Inspektør og Materialforvalter: A. Henrichsen.

Medlemsbladet:

Ansvarshavende Redaktør: V. Skousen.
Bladudvalg: Georg Hansen, Poul Mertins,
Henri Olsen.

HEINRICH PEDERSEN

Griffenfeldtsgade 1

Telefon Nora 31 y - Nora 5731

smeder selv alle sine

Forlovelsesringe

derfor ... den smukkeste Ring til den billigste Pris